

Βυζάντιον

Barclay V. Head:
Historia Numorum
Oxford 1887
2.229-23

Τὸ Βυζάντιον ἦτο ἀπόικα τῶν Μεγαρίων, ἔχουσα
καὶ οὐλοχίαν ἐξ Ἀργείων (with an Argive element), ἐν
τῇ ἐπιγραφῇ τῇ ἐκ. Ἀδελφαίων Ἰωνὸς ἡ δαλφία τῆς

Ἡφαιστίας ἡ εὐαγγελία τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἰοῦς δὲν καὶ ἀποδοῖται.
Συνδύεται ἐν χερσὶν τοῦ Ἀπριολοφαίου, ὅπου καὶ τὰ λίθινά 5^α
ἐν. οἱ Βυζάντιοι μετὰ τὴν ἐκκένωση τῆς κονιστοῦρας ἐν οὐδῶν (Ἀπρ.: Νεφί-
δα 249) ἔχουσιν, Pollux ix. 78. Ἡρώδ. s.v. Σιδάρος). Οὐδὲν τῶν
κονιστοῦρας ἔστιν ἐκείνη.

Τὰ ἀργυρᾶ κονιστοῦρα τῶν ἀδελφῶν Ἰωνῶν δὲν εἶναι παρὰ
πολὺ νεώτερα.

Ἦσαν πιθανότατα νεώτερα τῶν οὐδῶν κονιστοῦρας.

Τὰ κονιστοῦρα τῶν Βυζαντίων ὑποβιβάζονται 400-350 π.Χ. περίπου, ἀνταπο-
κρίνονται ὅς ἐστιν πρὸς τὰ Περσικά « Siglos », τὰ ἐπ. ἐκκενδοφίαν ἐν Μ. Ἀσίᾳ
μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου

ὅπως οἱ sigli ἢ τὰ Βυζαντινὰ κονιστοῦρα συχνὰ παραληφύονται κεν-
δρῶν καὶ ἐπισημαίνονται

περί τὰ μέσα τῆς 4^{ης} ἐν. π.Χ. τὸ ἔργον τῶν Βυζαντινῶν ἀργυρῶν κονιστοῦ-
ρα ἀδελφῶν ἀπὸ τῆς Περσίας ἐν τῇ Φοινικίᾳ κονιστοῦρας πο-
δα.

Οἱ τύποι παραμένον οἱ αὐτοί, ἡ συχνὴ δὲν προοδὶν συνβόδου ἢ ποσοστῶ-
ν ἡ ἀποδυνάμει τῇ ἐποχῇ τοῦ Φιδίππου ἢ Ἀλεξάνδρου, ἐν τῇ τὰ
κονιστοῦρα ταῦτα τῆς Φοινικίης ποσὸς ἀνέβαινον. ...

Τὸ σχῆμα τοῦ γραββατοῦ (B) εἶναι ἰδίαν ἐν τῇ Βυζαντινῇ κονιστοῦρα...
ἐν τῇ ἐποχῇ 280-277 περίπου π.Χ. τὸ Βυζάντιον ὑπέφερε σοβαρὰ ἐν τῇ

ἐνὸς τῶν Γαλατῶν, τοῦ δ.π. ἀναγνώστη καὶ ἐξαγορεύου διὰ τῆς πειρῆς
μεγάλου ἐκτοῦ φόρου (Πολύβ. iv. 46)

Συνεπὲς ἡ ποδότης τελευτῶν ἐξυποδότη νομισμάτων, ἢ τῶν ἀνάγκη φαίνεται
ὅτι οἱ Βυζαντινοὶ ἀναγνώσθουν καὶ ἀνάγκη χρῆσις γίνεσθαι νομισμάτων,
ἐπισυναγόμενοι αὐτὰ διὰ τῶν γράμματος Υ (B. M. Cat. Thracae p. 110).

Μεταξὺ τοῦ 277-270 π.χ. περίπου, ἐπὶ τῶν ἐνὸς ^{ἐπὶ τῶν} μέσων νομισμάτων εἶνα
ὡς αὐτὰς μετὰ τοῦ ὧτον, ὅπως ἐρίσθουν ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Χαλκιδεύου
ἐν τῇ ἀπὸ αὐτῆς ἀντικειμένης τῆς προνομίας, καὶ ὡς πόντος φαίνεται
τὸ Βυζαντινὸν ἐπὶ τῶν χρῶσις τοῦ συστήματος διὰ νομισματικῆς ἐνέου.
ὡς τὰ νομίσματα αὐτὰ ἀναμύθων τὰ ἀντικειμένη τῶν ἐξῆς ἀρχίζου:

ΕΠΙ ΑΝΤΙΠΑΤ, ΕΚΑΤΟΑΣ, ΜΕΝΙΣΚΟΥ, ΟΝΥΧΑΠΩΣΕΡΟΥ, ΞΕΡΟΔΡΙΑ, ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ,
ΔΑΜΩΝΑΚΤΟΣ, ΜΕΝΙΣΚΟΥ.

Μετὰ τὸ 270 π.χ. ἡ
Τὰ νομίσματα αὐτὰ διήρουν ἐπὶ δαίμονι τῆς Χαλκιδεύου ἀπὸ τοῦ
τὸ βασιλεῖα τοῦ Νικομήδους I τῆς Βιθυνίας. Τὸ δὲ Βυζαντινὸν πε-
ριουσιόφρων ἐπὶ ποδότης, αἱ δ.π. ἔναυον χρῆσις τῶν Ἀλλήνων
νομισματικῆς γένους, ἀναγνώστη καὶ παραδίδῃ τὴν εἶνα νομισματικῆς
καὶ οὐκ ὀνύχων, διότι τοιαῦτα δύναται καὶ ἀντικειμένη, δι' ὧς αἱ νομισματικῆς
Θρακικαὶ πόλεις συστήθουν καὶ δεικνύου τοὺς τύπους τῶν νομισμάτων
τοῦ Ἀδελφάνδρου ἢ Λυσιστράτου, ὡς τῆς ἐμπορικῆς σημασίας (prestige),
ὡς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ τὰ βασιλεῖα αὐτὰ νομίσματα τὰ Βυζαντινὰ νομι-
σματα λαμβάνουσαν διὰ τῶν ΒΥ καὶ τῶν τριῶν (B. M. Guide Pl. LIII, 3,
4, LXIV. 3.4). Πολλὰ ἐν τῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῇ τελεσθέντων καὶ
χρῶσις οὐκ ὀνύχων ὡς καὶ βαρβάρων καλασμάτων ἢ ὡς καὶ τῶν
Θρακικῶν νομισμάτων. Τὰ δεικνύοντα νομίσματα τῶν ἐποχῶν αὐτῶν ὡς
ἀντικειμένη. Πολλὰ δὲ τῶν αὐτῶν τῶν βασιλείᾳ νομισμάτων διήρουν ἐν
ἀγνοίᾳ. -----

ἀντικειμένη

ἔπι τῇ Αὐτοκρατορίᾳ χρόνῳ ἀπαρτῶν τὰ δυνάμει ἀρχήν μετὰ
 ΑΡΧ(ων), ἡ δὲ ἑξῆς συνίδος ΗΡ(ακτοῦ) ἐνδεκνῆς(?) ΙΕΡΟΜΝΑ(ων) ἡ
 ΒΑC(ιδος) (ἴδ. Zeit. f. N., ix 145) ἢ Eckhel ii, 31).

Ἐνίοτε τὸ ὄνομα δεύτερον ἐπὶ τὴν τὸν ἀρχὴν π.χ. ΕΠΙΔΗΜΗΤΡΟΣ ΤΟ Β
 τὸ περιόρην τὸ τοῦ ἱδίου ἐξυγῆν διὰ τῆς ἐποδίου, ὅτι ἀπὸ καίρου ἐν καίρῳ
 ἡ ἀντιπρὸς ἀρχὴ τῆς πόλεως περιέρχεται ἐν τοῦ ὁμίδου (corporation) τῇ ἑξῆς
 τῶν διαφόρων ἀπὸ διόλου, ἢ δὲ ἡ ἀντιπρὸς ἑξῆς (ἡ ἑξῆς, ἡ πρὸς ἑξῆς τῶν)
 διὰ τὸν χρόνον ἐκείνον, αὐτὴ καὶ διόλου τὸ ἑξῆς τὸν ὄνομα ἐπὶ τῇ ἐποδίου,
 ἔστι τὸ ἑξῆς, τὸ ἑξῆς (ἡ αὐτὴ) ἐν τῇ ἐποδίου. (Zeit. f. N. ix 147).

Ὁ δυνάμει ἀρχὴ συνιδῶν ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ ΣΕΒΑΣΤΑ καὶ
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Συνιδῶν / congregatio ἐποδίου / ἐπὶ τῇ Νικαίᾳ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ